

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01.087 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 MÁJ 03.
Peldány:	1
Kezelt:	

28.K.707.792/2020/11.

Alkotmánybíróság

Az alkotmányjogi panaszt, az ügyben első fokú eljáró bíróságnál, a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégiumánál (1255 Bp. Pf.: 38.), az Alkotmánybírósághoz címezve nyújtom be.

Panaszos: [REDACTED]

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt terjesztem elő.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 8.	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐÍRATON
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-írat	
Érkezett:	2022 ÁPR 21.
Peldány:	1
MELLÉKLET:	KÖZLÖK:
FŐLAJSTROMSZÁM	UTÓÍRATON:
	707792/20

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Budapest Főváros Kormányhivatala BP/0502/814/2/2020. számú határozata és a Fővárosi Törvényszék 28.K.707.792/2020/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t a közigazgatási határozatra kiterjedően semmisítse meg.

A Fővárosi Törvényszék 2022. január 27. napján kelt 28.K.707.792/2020/11. számú ítélete a panaszos felperes számára 2022. február 16. napján került postahelyi kézbesítésre. A kézbesítéstől számított 60. nap 2022. április 15. napja munkaszüneti nap. A rákövetkező első munkanap 2022. április 19. napja kedd, mely napig az alkotmányjogi panasz joghatályosan benyújtható.

A bírósági eljárásban a panaszos felperes volt, emiatt az ügy érintettjeként jogosult alkotmányjogi panasz benyújtására ([REDACTED] jogi képviselő nélküli ügyfél, felperes, majd panaszos - [REDACTED]) Az ügy alperese volt: Budapest Főváros Kormányhivatala (1056. Bp. Váci u. 62-64.). A panaszos neve és panaszbeadványa közzétételéhez hozzájárul, más adata és elérhetősége közzétételéhez nem járul hozzá.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki. Ezzel a panaszos jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult. Kérelmezem a Fővárosi Törvényszék 28.K.707.792/2020/11. számú ítélete végrehajtásában való felfüggesztését.

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit az alábbiakban jelölöm meg:

XXIV. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinnek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(A) hatta

Tényállás és pertörténet:

A panaszos szociális rászorultság alapján az elmúlt években négy alkalommal fordult kérelemmel egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság igénybevétele céljából az illetékes kormányhivatalhoz. A hatóság három egymást követő évben állított ki számára hatósági bizonyítványt a következő időszakokra és ügyszámokon: 2016. november 17. – 2017. november 16. BP-02/02/2535-5/2016., 2017. november 17. – 2018. november 16. BP-02/002/2364-4/2017., 2018. november 23 – 2019. november 22. BP-02/002/3067-7/2018.

A panaszos a korábbiakkal azonos jövedelmi és vagyoni helyzetben 2019. évben ismét kérelemmel fordult a hatósághoz. A 2019. december 6. napján indult elsőfokú eljárásban a hatóság a panaszost BP-02/002/2472-3/2019. számon költség- és rezsizsámlákat érintően hiánypótlására szólította fel. A hiánypótlás teljesítését követően 2020. február 3. napján BP-02/002/0020-3/2020. számon elsőfokon, majd fellebbezésem nyomán 2020. május 14. napján BP/0502/814/2/2020. számon másodfokon utasította el a kérelmet. A hatóság indoklásában két okra hivatkozott. Egyrészt az Szt. 3. § (2) bekezdéséből kifolyólag az Szt. 10. § (6) bk. törvényi felhatalmazása alapján vélelmezett jövedelmet számított a jogszabály által biztosított maximális értékben, mely fiktív összeg magasabbnak bizonyult a jogosultsági összeghatárnál. Másrészt egy nevemre írt, így résztulajdonomban lévő, azonban édesapám holtig tartó hasznélvezeti jogával terhelt ingatlan forgalmi értékét hasznosítható vagyonként vette figyelembe, mely okból szintén elutasította kérelmemet.

Budapest Főváros Kormányhivatala 2020. május 14. napján kelt BP/0502/814/2/2020. számú másodfokú határozata felülvizsgálata céljából a Fővárosi Törvényszékhez (Közigazgatási Kollégium) fordultam. A Bíróság 28.K.707.792/2020/11. számú ítéletével elutasította kereseti kérelmemet. A szociális hatósági és a bírósági eljárás törvényességével jelen panaszomban nem szeretnék érdemben foglalkozni, tekintve hogy a Alkotmánybíróság nem legfelsőbb törvényességi felülvizsgálati fórum. Az alkotmányjogi sérelmet egy jól meghatározható körülményben látom megvalósulni:

Indoklás:

A szociális hatóság korábbi joggyakorlatával teljesen ellentétes eljárás és az ellenkező döntést eredményező határozat, valamint a Bíróság kifejezetten a tárgyban tett állásfoglalása álláspontom szerint közvetlenül sérti a panaszos tisztességes hatósági eljáráshoz és a tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos alapjogát egyaránt. A tisztességes eljáráshoz való alapjoghoz fűződően a részrehajlás tilamára és a szelektív eljárások megindításának tilalmára vonatkozó rendelkezések sérültek. A részrehajlás alkotmányjogi tilalma azt követeli meg a hatóságoktól, hogy azonos ténybeli alapok mellett minden érintettel összefüggésben azonos döntést hozzanak. A részrehajlás tilalma ennek megfelelően a szelektív eljárásokkal szemben is alkotmányjogi védelmet nyújt, ami kiterjed mind arra, hogy az eljárást megindítják-e egy érintettel szemben, mind pedig arra, hogy az eljárás során azonos tényállás mellett azonos tartalmú hatósági döntés szülessen.

Jelen ügyben az a speciális tényállás valósult meg, hogy ugyanazon ügyfél - az érintett panaszos ügyében - a hatóság azonos tényállás mellett rendre azonos döntést hozott, majd három azonos módon lefolytatott és azonos tartalmú döntést követően a hatóság eljárási irányvonalt váltott és a korábbi döntéseivel ellentétes határozatot hozott. Az eljáró hatóságokkal szemben alkotmányos azon alapjogi elvárás, miszerint azonos ténybeli alapok mellett minden érintettel összefüggésben azonos döntést kell hogy hozzanak, ugyanazon ügyfél esetében

fokozottan kellene hogy érvényesüljön. A panaszos alapjoga, hogy a hatóság előtt önmagával szemben is egyenlő lehessen: azonos tényállás mellett, azonos típusú eljárásban, változatlan jogszabályi környezetben egyenlő elbánásban részesüljön, azonos érdemi döntés szülessen ügyeiben.

Felperesi nyilatkozat és észrevételek az alperes 2020. november 26. napján kelt BP/1202/01421-4/2020. számú védiratára megjelöléssel 2021. június 28. napján kelt beadványt nyújtottam be a Bírósághoz. Ebben egyebek mellett kifejtettem, hogy amennyiben a tárgyi évet megelőző két évben változatlan tényállás és jogszabályi környezet mellett a hatóság megállapította a kérelmező jogosultságát, akkor – összhangban az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkével – az ügyfél okkal számíthatott arra, hogy a tárgyi évben is változatlan tartalmú döntést hoz a Hatóság. Kifejtettem, hogy a rendelkezésemre álló adatok és a szociális hatóság minden korábbi joggyakorlata és szóbeli tájékoztatása ismeretében abban a tudatban írtam be a haszonélvezeti joggal terhelt tárgyi ingatlan adatait a vagyony nyilatkozatba, hogy azt a vagyoni helyzetem vizsgálata során a hatóság – korábbi gyakorlatával összhangban - egyáltalán nem veszi számításba. Önkormányzati szociális eljárásokban is mindig a kérelemnyomtatványban megadott tulajdoni adatokat tüntettem fel.

Az Ákr. 46. § (1) b) értelmében a hatóság a kérelmet visszautasítja, ha az ugyanazon jog érvényesítésére irányuló kérelmet a bíróság vagy a hatóság érdemben már elbírálta, és a kérelem tartalma, valamint az irányadó jogi szabályozás nem változott. Az Ákr. 46. § (1) b) pontja nézetem szerint tükörfordítása az általam felhívott alkotmányos alapelvnek. Az alperesi hatóság korábban sohasem vette vagyonként figyelembe a haszonélvezettel terhelt ingatlant, és sohasem látta okát jövedelem vélelmezésének. Emiatt éreztem megdöbbenőnek a hivatali pálfordulást. Itt észrevételeztem, hogy az szociális hatóságok korábban közgyógyellátás és az aktív korúak megállapítása során is – mely utóbbi vagyony nyilatkozathoz kötött - hasonló döntéseket hoztak. Indítványoztam, hogy a Bíróság döntésében vegye figyelembe az alperes korábbi, így a közgyógyellátás és aktív korúak ellátása tárgyában hozott határozatait is. (BP-2B/002/2424-4/2014., BP-02/02/2535-5/2016., BP-02/002/2364-4/2017., BP-02/002/3067-7/2018.)

A Fővárosi Törvényszék 28.K.707.792/2020/11. számú ítélete 5. oldalán a (11) bekezdésben a fentekre adott válaszul leszögezte, hogy „a Bíróság döntése során nem lehetett figyelemmel arra, hogy a felperes, illetve más ügyfelek ügyében korábban azonos vagy más tárgyú ügyekben milyen döntések, ítéletek születtek, kizárólag a BP/0502/814/2/2020. számú határozat jogszerűségéről kellett döntenie”.

Az Ákr. 1. § [Az alapelvek szerepe] értelmében azonba a közigazgatási hatósági eljárásokban – összhangban az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkével – az eljárás minden résztvevője a rá irányadó szabályoknak megfelelően és az eljárás minden szakaszában az e fejezetben meghatározott alapelvek és alapvető szabályok érvényre juttatásával jár el. Az Ákr. 1. §-e expressis verbis utal az Alaptörvény XXVIII. cikkére, mely szerint (1) mindenkinek joga van ahhoz, hogy az valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. A részrehajlás tilalma a szelektív eljárásokkal szemben is alkotmányjogi védelmet nyújt, ami kiterjed mind arra, hogy az eljárást megindítják-e egy érintettel szemben, mind pedig arra, hogy az eljárás során azonos tényállás mellett azonos tartalmú hatósági döntés szülessen. Mindezekből az következik, hogy amennyiben a Bíróság az alaptörvény XXVIII. cikkében foglaltak szerint jár el és ítélezik, igenis figyelemmel kell lennie arra, hogy vajon azonos

tényállás mellett azonos tartalmú döntéseket hoz-e a hatóság, illetve arra, hogy – jelen esetben – a jövedelem vélemezési eljárást azonos feltételek mellett indítják-e meg a panaszossal, vagy bármely más érintettel szemben.

A Bíróság állásfoglalása, mely szerint az ügy elbírálása során nem lehetett figyelemmel más ügyekben született döntésekre, vagy azt jelenti, hogy vagy a Bíróság döntése során nem vetette alá magát az Alkotmány tisztességes eljárásra kötelező rendelkezésének, vagy a Kp. vonatkozó rendelkezési teszti lehetővé, korlátozzák alkotmányellenesen a bírói döntést oly módon, hogy az alkotmányos alapelveket félretéve, kizárólag az egyedi ügy körülményeire figyelemmel hozzon döntést. Bármely lehetőség is merül fel, a sérelem nyilvánvalóan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, az ügy érdemét érinti, és annak orvoslása közvetlenül az Alkotmánybíróság hatásköre.

Az Általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL tv. (Ákr.) 46. § (1) b) értelmében a hatóság a kérelmet visszautasítja, ha az ugyanazon jog érvényesítésére irányuló kérelmet a bíróság vagy a hatóság érdemben már elbírálta, és a kérelem tartalma, valamint az irányadó jogi szabályozás nem változott. Az Alaptörvény XV. cikk (1) alapján a törvény előtt mindenki egyenlő. (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. Összhangban az Alaptörvény XV. cikkével és a korábban írtakkal, alkotmányjogilag annak kell következnie, hogy amennyiben a hatóság a kérelemnek korábban helyt adott, az ugyanazon jog érvényesítésére irányuló kérelmet a bíróság vagy a hatóság érdemben már elbírálta, annak helyt adott, és a kérelem tartalma, valamint az irányadó jogi szabályozás nem változott, a hatóságnak a továbbiakban is jogosultságot megállapító határozatot kell hoznia. A szelektív eljárások megindításának tilalma, az azonos tényállás mellett azonos döntés meghozatalának alkotmányos alapkövetelme elválaszthatatlan a törvény előtti egyenlőség, a bármely megkülönböztetés tilalma alkotmányos alapjával. A panaszos felperes és az alperes szociális hatóság törvény előtti egyenlősége, valamint a panaszos önmagával, illetőleg más ügyfelekkel való egyenlősége nyilvánvaló, és bármely összevetésben összehasonlítható csoportba tartoznak.

Az Ákr. 46. § (1) b) pontja és az Ákr. 1. §-a együttes alkalmazása alkotmányjogi folyamodványa, hogy amennyiben a hatóság ugyanazon tényállás alapján rendre helyt ad az ugyanazon jogosultság érvényesítésére irányuló kérelemnek, akkor a későbbiekben az ezzel ellentétes, visszautasítást eredményező döntés kifejezetten alkotmányellenes. A hatóság a haszonélvezeti joggal terhelt ingatlant korábban soha egyetlen esetben sem vette figyelembe vagyoni értéként, sem az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságot, sem más egyéb szociális jogosultságot megállapító eljárás során. Hasonlóképpen, a jövedelemnyilatkozatban feltüntetett vagy fel nem tüntetett összeg nagysága önmagában korábban sohasem vezetett hiánypótlási és jövedelem vélemezési eljáráshoz. Az önkormányzati ellátásokat a jogszabály és a kitöltési útmutató alapján nem kell feltüntetni a kérelemben, de ezzel kapcsolatban mindig bizonytalan voltam. Számos egyéb jövedelmet, így a megszűnt rendszeres jövedelmet szintén nem kell feltüntetni. A jövedelem vélemezésére irányuló eljárás soha fel sem merült. Az eljárás ilyen irányát korábban a hatóság sohasem indította meg. Az eljárás ilyen irányú megnyitása a szelektív eljárás megindításának tilalmába ütközik.

Bár az Alkotmánybíróság korábban állást foglalt abban, hogy a jogállamiság nem alapjog, a fentebb részletezett alapértékek közvetlenül egybefonódnak a már részletezett alapjogi sérelmekkel. A joghatóságok működésének kiszámíthatósága, intézkedéseik előreláthatósága az önkényes döntéshozatal lehetőségét rejtí magában. A panaszos ügyében világosan látható, hogy a szociális hatóság döntése nem volt kiszámítható, mitöbb, korábbi működésével, eljárásával és döntésével ellentétes volt. Amennyiben azonos jogszabályi környezetben és tényállás mellett ellentétes döntés születik, a döntés önkényes, és nincs összhangban a tisztességes eljáráshoz fűződő jog követelményével. A jogállamiság elvének sérülése jelen esetben a szelektív eljárás megindításával és a korábbi joggyakorlattal ellentétes döntéshozattal egybefonódóan sértette a panaszos tisztességes hatósági és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát.

Kérelmezem, hogy az Alkotmánybíróság a panaszbeadványomban részletezett jogsérelmelet érdemben bírálja el, panaszomnak adjon helyt, és hozzon a panaszos álláspontjával egyező tartalmú döntést. A megjelölt ítéletet és a közigazgatási döntést semmisítse meg. Mondja ki ítéletében, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga, hogy azonos jogszabályi környezetben és tényállás mellett azonos elbírálásban részesüljön. A tisztességes eljáráshoz fűződően ennek az alapjogának mind a közigazgatási eljárásban, mind a peres eljárásban érvényesülnie kell. A feltárt alapjogi sérelem az ügy érdemét érintette. Alapvető alkotmányjogi kérdés, hogy vajon az ítéletben és a peres eljárás során a panaszos miért nem részesült alkotmányjogi védelemben a szelektív eljárással szemben. Alapvető alkotmányjogi kérdés, hogy vajon az eljárás során miért nem érvényesült az alkotmányos alapkövetelmény, mely szerint azonos tényállás mellett azonos tartalmú hatósági döntéseknek kell születnie. A Bíróság miért nem vizsgálta, miért nem volt figyelemmel az Alaptörvény által ráruházott jogkörében arra, hogya felperes, illetve más ügyfelek ügyében korábban azonos vagy más tárgyú ügyekben milyen döntések, ítéletek születtek.

Kelt: Budapest, 2022. április 14. napján Köszönettel és tisztelettel

Melléklet: A megjelölt Alapjogok alkotmányjogi értelmezése a következő:

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.” XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Az idézett rendelkezések a tisztességes eljárás követelményét valamennyi hatósági és bírósági eljárásra, így a közigazgatási hatósági eljárását is kiterjesztette, meghatározva annak négy, egymástól elkülönült jelentéssel bíró részjogosultságát: a részrehajlás tilalmát, a tisztességességet, az ésszerű határidő követelményét, valamint az indokolási kötelezettséget. Ezen részjogosultságok a procedurális igazságosság követelményének érvényesülését szolgálják, ezen belül is a részrehajlás tilalma azt követeli meg a hatóságoktól, hogy azonos ténybeli alapok mellett minden érintettel összefüggésben azonos döntést hozzanak. A részrehajlás tilalma ennek megfelelően a szelektív eljárásokkal szemben is alkotmányjogi védelmet nyújt, ami kiterjed mind arra, hogy az eljárást

megindítják-e egy érintettel szemben, mind pedig arra, hogy az eljárás során azonos tényállás mellett azonos tartalmú hatósági döntés szülessen.

A tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni, és amely hatékony gátját képezi a garanciális szabályok szándékolt félretételének, félreértelmezésének, az egységes jogalkalmazás hiányából, a kiszámíthatatlanságból következő tényleges és eshetőleges érdek- és jogsérelmek bekövetkezésének. Ezt tükrözik az a korábbi AB határozatok is, amelyek újra meg újra kihangsúlyozzák, a közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerűség követelményének érvényesülése címén nem mellőzhetőek. [49/1998. (XI. 27.) AB határozat, 5/1999. (III. 31.) AB határozat, 422/B/1999. AB határozat]

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is [9/1992. (I. 30.) AB határozat]. "Ami kockán forog, az a bizalom, amit egy demokratikus társadalomban a bíróságoknak kell ébreszteniük a közönségben. A pártatlanság érvényesülése nélkülözhetetlen eleme annak a közbizalomnak, amelynek képviselete a demokratikus társadalmakban a bírói hatalom egyik fő kötelessége." Az EJEB gyakorlatában a pártatlanság megőrzése azért alapvető, mert az elv érvényesülésének vagy érvényesíthetőségének hiánya az önkényes döntéshozatal lehetőségét rejt magában, amely nincs összhangban az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog követelményeivel.

A jogegyenlőség követelményét tekintve az Alkotmánybíróság határozatai az egyenjogúság elvének legfontosabb polgári eljárásjogi vetülete az eljárás kontradiktórius jellege. A felek egyenjogúsága és perbeli esélyegyenlősége a törvény előtti egyenlőség és az igazságszolgáltatás egységességének, mint alkotmányos alapelvnek az eljárásjogi vetülete. Ennek keretében a bíróság köteles segítséget nyújtani a feleknek az esélyegyenlőség biztosítása érdekében, és elő kell segítenie a felek jog- és érdekvédelemét. A felek esélyegyenlősége csak abban az esetben nem sérül, ha a bíró megfelelően tájékoztatta őket a bizonyítandó tényekről hiánytalan és teljes pozíciót garantálva a részükre. A perrendtartás a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfél vonatkozásában a bíróság részére kitanítási kötelezettséget ír elő, ahol a bíróság a fél kérelmére tájékoztatást nyújt perbeli jogairól és kötelezettségeiről

Az Alkotmánybíróság többek között a 3206/2014. (VII. 21.) AB határozatában értelmezte részletesen az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését, mely az alapjogok egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmát tartalmazza. Eszerint az Alaptörvényben tételesen felsorolt tulajdonságok mellett az egyéb helyzet szerinti különbségtétel fordulat nyújt garanciát ahhoz, hogy az előre nem látható, de a felsorolásban szereplő tulajdonságokhoz döntő hasonlóságot mutató helyzetben élő személyeket se érhesse hátrányosan sújtó különbségtétel. Ez a fordulat ad lehetőséget az Alkotmánybíróságnak arra, hogy a társadalom aktuális változásaira időszerűen reagálva mindig maga határozhassa meg, melyek a társadalom sérülékeny csoportjai, vagyis mely csoporthoz tartozók tekinthetők kiszolgáltatottnak, kirekesztettnek, illetve folyamatos, és indokolatlan hátránnyal sújtottnak.